Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-4 У. 13017/11
Дана 14.06.2013. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

Управни суд у већу судија: Гордана Сукновић Бојаџија, председник већа, др Владан Станојев и Сузана Гудураш, чланови већа, уз учешће судског саветника Весне Слијепчевић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ... бр. ..., ради поништаја решења тужене ВЛАДЕ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ ВОЈВОДИНЕ, Комисије за жалбе Владе Аутономне Покрајине Војводине, број 108-117-17/2011-02 од 20.10.2011. године, у предмету распоређивања на радно место, у нејавној седници већа одржаној дана 14.06.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Владе Аутономне Покрајине Војводине, Комисије за жалбе Владе Аутономне Покрајине Војводине, број 108-117-17/2011-02 од 20.10.2011. године и предмет ВРАЋА надлежном органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Покрајинског секретаријата за здравство, социјалну политику и демографију, број: 129-112-102/2011-100 од 12.06.2011. године, којим је тачком 1. диспозитива тужилац распоређен на радно место виши стручни сарадник-санитарни инспектор у Одсеку за санитарну инспекцију у Сремској Митровици, Покрајинског секретаријата за здравство, социјалну политику и демографију и утврђено му је звање вишег стручног сарадника. Тачком 2. диспозитива првостепеног решења наведено је да се тужиоцу утврђује коефицијент првог платног разреда пете платне групе, који износи 9,90. У тачки 3. диспозитива наведено је да се коефицијент из

тачке 2. увећава за 15% по основу обављања инспекцијских послова и утврђен му је укупни коефицијент који износи 11,39. У тачки 4. диспозитива је наведено да тужилац има право на додатак на основну плату од 0,4% основне плате за сваку навршену годину рада у радном односу (минули рад), а у ставу 5. диспозитива да се решење примењује од 15.06.2011. године.

У тужби поднетој Управном суду дана 25.11.2011. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Истиче да је оспорено решење донето на основу прописа који није био на снази у тренутку доношења решења, што је неуставно. Наводи да је нетачна тврдња да нема радног искуства у струци. Указује да је годинама уназад оцењиван оценама „истиче се“, те да је решењем Покрајинског секретаријата за здравство од 20.11.2008. био распоређен на место вишег стручног сарадника-санитарни инспектор са коефицијентом од 10,10 + 15%=11,62. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Након разматрања списа предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је оценио да је тужба основана.

Тужени орган је оспорено решење засновао на Покрајинској скупштинској одлуци о покрајинским службеницима („Службени лист АПВ“, бр. 5/2007, 8/2007 и 9/2007, 9/09 и 18/09), позивајући се у уводном делу решења на одредбу члана 69. наведене Одлуке.

Међутим, Одлуком Уставног суда Србије 1 Уа-2/2009 од 13. јуна 2012. године, која је објављена у „Службеном гласнику РС“, бр. 68/2012 од 18. јула 2012. године, утврђено је да Одлука о покрајинским службеницима („Службени лист АПВ“, бр. 5/07 и 8/07) није у сагласности са Уставом.

Како је одредбом члана 60. став 1. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, бр. 109/2007) прописано да се закони и други општи акти за које је одлуком Уставног суда утврђено да нису у сагласности са Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права, потврђеним међународним уговорима или законом, не могу примењивати на односе који су настали пре дана објављивања одлуке Уставног суда, ако до тог дана нису

правоснажно решени, те како је Одлуком Уставног суда од 13. јуна 2012. године утврђено да Одлука о покрајинским службеницима, а на основу које је тужени донео оспорено решење, није у сагласности са Уставом, по оцени овог суда, оспорено решење је незаконито.

С обзиром да је оспорено решење поништено због повреде материјалног права, то је суд решавао без одржавања усмене расправе, у складу са одредбом члана 33. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09) и предмет вратио надлежном органу на поновно одлучивање, у ком поступку ће исти правилном применом материјалног права донети нову одлуку у овој управној ствари.

На основу изнетих разлога, ценећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву, применом одредби чланова 40. став 2. и 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), с тим што је надлежни орган везан правним схватањем суда, а према одредби члана 69. став 2. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ,
Дана 14.06.2013. године, III-4 У. 13017/11

Записничар
Весна Слијепчевић,с.р.

Председник већа – судија
Гордана Сукновић Бојаџија,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АБ/ВМ